

TEMA: INKLUSIONENS SELVFØLGELIGHED?

Jeg er den, som står på gulvet. Jeg kan ikke sende presset nogen steder hen, så jeg tænker hele tiden at jeg må kunne mere...

Maria-Christina Secher Schmidt og Søren Langager

DpT satte to engagerede og erfarne lærere fra hver sin skole stævne for at give et indblik i, hvilken betydning skolens inklusionsfokus har for forståelsen af deres opgave og deres professionsidentitet. De to lærere blev udvalgt i forhold til, at der skulle være variation i deres elevers sociokulturelle forudsætninger. Vi var på jagt efter hvilke rationaler, der bryder frem i en tid, hvor der er øget fokus på, at langt flere elever skal inkluderes i skolens almindelige undervisning. Med andre ord ønskede vi at få øje på nogle praksisformer, der værdsættes som efterstræbelsesværdige i inklusionsfeltet og hvad disse inklusionspraksisser gør ved lærerens arbejdsmiljø.

Inklusionens økonomi er en spareøvelse

Henrik Herløv Lund

Regeringen barsler med en folkeskolereform. Men den ubetinget største forringelse af folkeskolen i nyere tid - tilbageførslen af specialundervisning hertil - ændres ikke. Ændringen fremstilles i den officielle politiske retorik som et spørgsmål om inklusion af svage elever i folkeskolen. Men der er primært tale om en spareøvelse inden for specialundervisning i størrelsesordenen 2 til 3 mia. kr. Og "reformen" betyder da også ringere undervisning for svage elever, dårligere forhold også for de almindelige elever og øget risiko for, at stærkere elevers forældre sender deres børn i privatskole.

Inklusion og diagnostiske udredninger - en analyse af institutionelle kravs betydning for pædagogisk arbejde omkring børn i vanskeligheder

Maja Røn Larsen

Temaet i denne artikel er relationen mellem to tilsyneladende modsatrettede tendenser i arbejdet omkring børn i vanskeligheder – nemlig de stadige bestræbelser omkring inklusion i skole og daginstitutioner overfor den stigende tendens til individualiseret problemudpegning i form af "diagnosernes himmelflugt". Artiklens målsætning er at udforske, hvordan disse tilsyneladende modsatrettede bevægelser kan forstås i relation til et større institutionelt arrangement omkring "børn med særlige behov" - med andre ord hvordan visse institutionelle sammenhænge som fx visitationsprocesserne gør det meningsfuldt at anvende specialiserede og potentielt ekskluderende forståelseskategorier på trods af eksplicite ambitioner om at skabe inklusion.

Inklusionens kunstighed - et essay

Benny Lihme

Denne artikel kunne også have haft overskriften inkluderet eksklusion. For samtidig med at der med socialpsykiatrien på mange måder er sket et løft i retning af at møde personer med en sindslidelse mere som borgere og personer end patienter, er der en eksistentiel skæbne forbundet med at være psykiatrisk diagnosticeret. Diagnosen klæber så stærkt til personen, at nissen er flyttet med fra det psykiatriske hospital og ud i samfundet. At være diagnosticeret er at være klassificeret. Og som man tidligere sagde om fangen i fængslet, en gang blik tallerken altid blik tallerken, kan man tilsvarende sige om den diagnosticerede, en gang klassificeret altid klassificeret. Som retorik er den sociale inklusion velmenende. Men for mennesker med en sindslidelse er der tale om inklusion ikke som menneske men som én tilhørende en diagnostisk gruppe.

Har vi fortabt os i inklusion og er blevet blinde for eksklusion?

Dion Rüsselbæk Hansen

Artiklen sætter fokus på, hvordan inklusion og eksklusion altid gør sig gældende på én og samme tid. Med afsæt i et tendensanalytisk perspektiv og ved hjælp af empiriske eksempler illustreres, hvordan det konkret kan tage sig ud i praksis til gavn og savn for nogen/nogen. Dertil peges på, hvordan vores inklusionshang synes at skabe blindhed for eksklusionsprocesser, fordi vi overser at skolen, som skal være for 'alle', måske slet ikke kan være for alle.

Viljen til Inklusion - en samtidsdiagnostisk indkredsning af en ny politisk-pædagogisk dagsorden

Jens Erik Kristensen

Inklusion er ved nærmere eftersyn et flertydigt og kompliceret begreb, der ikke kan tænkes og praktiseres uden blik for dets negative skyggebegreb: eksklusion. Artiklen undersøger, hvorfor og hvordan distinktionen inklusion/eksklusion de seneste to årtier er blevet et attraktivt og selvfølgelig tema ikke blot i pædagogikken, men på en række andre områder i konkurrencestatens nye velfærdspolitik.